

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Την Τρίτη 09/01/2018 κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής, και αναμένεται να ψηφιστεί τη Δευτέρα, το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα για το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης. Το εν λόγω πολυνομοσχέδιο αποτελεί ουσιαστικά μία ακόμη επίθεση του κόσμου των αφεντικών στον κόσμο της εργασίας. Το κράτος, με σημερινό διαχειριστή τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ακολουθώντας τις πολιτικές Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ., συνεργάζεται ανοιχτά με το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, προκειμένου να ικανοποιήσει τα συμφέροντά τους.

Και τι εννοούμε με αυτό; Από τη μία, εισάγει ρυθμίσεις υπέρ των επιχειρήσεων ικανοποιώντας τα αιτήματα του Σ.Ε.Β., απλοποιεί τη διαδικασία των δημοσίων έργων και εισάγει μια σειρά ρυθμίσεων για τις ιδιωτικοποιήσεις. Από την άλλη, εισάγει πιο προωθημένους τρόπους καταστολής των αντιστάσεων και των εργατικών αγώνων. Ενδεικτικά, αναφέρουμε την επέκταση των περιφημων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, λίγο μετά κιόλας την ψήφιση της ποινικοποίησης του αγώνα εναντίον τους με φυλάκιση 3-6 μηνών σε όποιον παρεμποδίζει τη διαδικασία, και την επίθεση στην απεργία με νέες διατάξεις που αφορούν στη διαδικασία της λήψης αποφάσεων των πρωτοβάθμιων σωματίων.

Στο τελευταίο αξίζει να σταθούμε λίγο παραπάνω. Πιο συγκεκριμένα, η διάταξη προβλέπει την αύξηση της απαιτούμενης απαρτίας και την παρουσία του 1/2 (και όχι του 1/3) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών κατά τις γενικές συνελεύσεις πρωτοβάθμιων σωματείων σε περίπτωση συζήτησης και λήψης απόφασης κήρυξης απεργίας. Και αυτό με το πρόσχημα της δημοκρατίας της πλειοψηφίας. Και πού είναι το κακό; Όσο περισσότεροι, τόσο το καλύτερο θα πει κανείς. Προφανώς και πολιτικός στόχος κάθε σωματείου είναι οι μαζικές συνελεύσεις και δράσεις, όμως, αυτό δεν μπορεί να απαντηθεί στη σημερινή πραγματικότητα της απογοήτευσης και της συνεχής επίθεσης στη συλλογικοποίηση και που οι αντικειμενικές δυσκολίες συνεύρεσης των μελών ισχύουν και με το παραπάνω (υπέρογκο κόστος μετακίνησης, μέλη που είναι σε διαφορετικούς εργασιακούς χώρους οπότε δεν υπάρχει η καθημερινή ζύμωση όπως είναι του επισιτισμού, προσωπικό ασφαλείας). Σε κάθε περίπτωση τα σωματεία είναι δομές οργάνωσης των εργατών και κατ'επέκταση αυτοί είναι και οι μόνοι που δικαιούνται να έχουν λόγο πάνω στην λειτουργία και τις διαδικασίες τους με γνώμονα τις ανάγκες του αγώνα και σε καμία περίπτωση το κράτος ή η δικαστική εξουσία. Η τροπολογία αυτή έρχεται σε μία περίοδο ταξικής ήττας με σκοπό να αποτελέσει ακόμα μεγαλύτερη τροχοπέδη στην εργατική αντίσταση. Χτυπάει τη βάση του εργατικού συνδικαλισμού, αφού οι ρυθμίσεις αφορούν τα πρωτοβάθμια σωματεία μόνο, όπου υπάρχει η δυνατότητα συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι αδιαμεσολάβητα.

Δεν είναι τυχαία αυτή η αναβάθμιση της φαρέτρας της καταστολής του κράτους. Τα αντεργατικά μέτρα και η υποτίμηση της εργατικής μας αξίας πάντα πηγαίνουν χέρι-χέρι με την αναβάθμιση της καταστολής των αγώνων. Ειδικά από τη στιγμή που το κοινωνικό προσωπείο του κράτους έπεσε με την καπιταλιστική κρίση και η κοινωνική συναίνεση είναι πιο ισχνή. Όπως είδαμε και στην περίπτωση του αγώνα των απολυμένων του MarketIn Ιωαννίνων, η καταστολή των αφεντικών έχει μια τεράστια γκάμα επιλογών, από νομικές λύσεις μέχρι παρακρατικές επιθέσεις με την πρόσληψη μπράβων-φασιστών. Οι νόμοι είναι η έγγραφη αποτύπωση της ταξικής πάλης. Όταν λοιπόν, το προλεταριάτο πετύχαινε την υποχώρηση των αφεντικών και τον εξαναγκασμό του κράτους να περνάει νόμους που ανατιμούν την εργασιακή δύναμη, καταλάβαινε ότι έχει δύναμη να νικά. Σήμερα, η κρατική νομοθεσία αλλάζει με ταχύτατους ρυθμούς και πάντα προς όφελος των αφεντικών.

Τα αφεντικά μας έχουν τα δικά τους συμφέροντα και τη δική τους ατζέντα, πρέπει να ορίσουμε και εμείς τη δική μας. Η λύση δε θα έρθει από τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ενώσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που συντελούν στην περαιτέρω εξαθλίωση του. Οι ενώσεις, αυτές, μαζί με τη βοήθεια του ΣΥΡΙΖΑ έπαιξαν τον κύριο ρόλο στην αποσυγκρότηση και στον αποπροσανατολισμό των εργατικών και ταξικών αγώνων των τελευταίων επτά ετών. Στην προκειμένη περίπτωση, το έδειξαν ξεκάθαρα με την άρνησή τους σε οποιαδήποτε απεργιακή ανταπάντηση. Είναι δικό μας χρέος, λοιπόν, να στήσουμε αναχώματα στην υποτίμησή μας.

Ούτε βήμα πίσω από τις εργατικές μας κατακτήσεις. Οργανωνόμαστε στους χώρους της δουλειάς μας, στηρίζουμε τα σωματεία μας.

ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

